

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hesus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XL. Expectans expectaui Dominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](#)

Ἐπιφύλακτος Τam nibili, tam uanu homo est, quicunq; sub isto
τακτικόν. Corpore mortali nunc agit, egit, aget.

Exaudi quas fundo preces, attende querelis,
Neue tace, lacrimis sed moucare meis.

Repetit preca- Sim licet ante tuos peregrinus & aduena uultus,
tionem.

Sicut erant qui me progenuerer patres.

Affere me, uires si forte resumere posim,
Quād prius hinc abeam, nullus & cōfiteam.

PSALMVS XL.

Expectans expectauī Dominū.

ARGUMENTVM.

Pertinet Psalmus ad personam Christi,
initio habet gratiarum actionem pro libe-
ratione, deinde prophetiam de abrogatione
Legis, & inuulgatione Euangeliū ac Christi
beneficio, quod impleuerit Legem, & sua
merita per Euangelion Ecclesiae offerat &
donet. Postremo precatio Christi est addi-
ta, portantis peccata mundi, & pro ihs in suo
corpo satisfacientis.

Vox est terribilem Christi patientis agonæ,

Huius enim uates hic gerit ipse typum.

Hinc quicunq; suis quærunt solatia curis,

Præclarum exemplum quod meditentur habent.

Vincenti Psalmus David.

Gratiæ actio
in qua comme-
morat benefi-
cium Dei.

A Nxius expectans noctesq; diesq; morabar,

Numina præsentis plena fauore Dei.

Vidit

Vidit & afflictum miseratus ab arce paterna,
Noluit has nullum pondus habere preces.
Audijt & querulae clamorem uocis anhelum,
Et properam misero ferre parabat opem.
Idem me ille lacus traxit de forde profundi,
Qua grauis assiduo perstrepit unda sono.
Bruit è cœno graue oleni, & stercore fœdo,
Restituitq; meos in loca firma pedes.
Ille meum direxit iter gressumq; regebat,
Ne caderem, dubia nescius ire via.
Condidit ille noui mihi carminis argumentum,
In laudem nostri, non triuiale, Dei.
Talia complures meditati facta uidebunt,
Et metuent, & spe pectora plena ferent.
Felicem qui corde Deo confidit, & audet
Spes omnes Domino credere uelle suas.
Quem fugit insano tumefacta superbia fastu,
Et quos mendaces friuola lingua facit.
Multæ & magna quidem tua summa potentia nobis
Præstítit, & pietas hæc tua sine caret.
Erga nos tua magna fides, tua sumna uoluntas,
Nullius exemplum, quo referatur, habet.
Quæ si cuncta uolens tua facta expromere coner,
Omnia uanus erit uelle referre labor.
Victima nulla tibi cordi est, libamina nulla,
Nulla holocausta tibi, nulla piacula placent.
Surdam dextra mihi tantum tua uellicat aurem,
Et mea nunc uerbo est auris aperta tuo.
Ergo age dicebam ueniam nunc ipse profecto,
Scripta liber de me quæ fateatur habet.

Hic lacus est
passio & onus
peccatorum
mundi.

Vult conside-
rari suum ex-
emplum.

Epiphonema.

Accusat syna-
gogā & digni-
tate suorum o-
perum nixos.

Prophetia.

Abrogatio
cultum legis.

Nous cultus
amplecti uer-
bum.

F 5

Scilia

PSALTERIUM.

50

Christus im Scilicet ut faciam quæ tu rectissima ducas,
plet Legem.

Summa uoluntatis debuit esse mæ.
Visceribus siquidem tua Lex est indita nostris,

Cordis & in medio uiua reposta mei.

Iusticia in magno referam tua nomina cætu,
Tu nosti, quoniam non taciturus eram.

Iusticia mihi nota tuæ, non fama sepulta est,
Non mihi nec pietas, nec tua tecta salus.

Non sumnum tacuisse tuæ bonitatis honorem,
In magno populis agmine uisus eram.

Precatio.

Tu genitor supreme tui miserebere serui,
Tu custos misero ne capiatur eris.

Ratio.

Nam mala me pessum, numero sine, multa dederunt
Et mea me nimium pessima cauſa premit.

Sua uocat pec-
cata, quia ea a
nobis in Chri-
ſtū sunt trans-
lata, & p Chri-
ſum expiata.

Obruor iniuia scelerum cennube meorum,
Ut nullum uideant lumina nostra diem.

Et capitis potero citius numerare capillos,
Quād mala quæ me nunc nocte dicēs premunt.

Languida confusi liquerunt peccora sensus,
Attoniti uirtus mortua cordis abit.

Eripe me his multe malis, hac mole laborum
Exue, ferre citam néue moreris opem.

Maledicit Sy-
nagogæ.

Occupet illorum pudor & confusio uultus,
Qui uitam cupiunt eripiisse mibi.

Res horum retrō ruat, in petusq; feratur,
Qui mihi sunt hostes, & mala multa uolunt.

Vasta sit illorum strages, turbulentur & errent,
Qui dicunt mibi: Sic accipiens eris.

Benedicit Ec-
clesiæ fidelium

Gaudia suscipiant animis lætiq; triumphent,
Qui tua quarentes numina sancta colunt.

Quid?

P S A L T E R I V M .

32.

Quiq; probant quas & quantas operere salutes,
Hi tua magnifica nomina laude ferant.
Ipse e quidem sum pauper, egens, abieetus & exul, Repetit preca-
Sis precor auxilio, nam potes esse, mibi.
Te sine nulla salus, sine te nemo redemtor,
Mi Deus, optatam ne remoreris opem.

P S A L M V S X L I .

Beatus qui intelligit erga egenum.

A R G U M E N T U M .

Pertinet hic quoq; Psalmus ad personam Christi, orantis pro liberatione contra consilia Synagogæ. Habet autem manifestam prophetiam de resurrectione Christi. Et hic iterum fatetur se peccatorem, quia se in nostrum locum constituit, & pro peccatis nostris satisfecit. Citatur, Ioan. xiiij. capite, de Christo. Non igitur debet ad Dauidem trans ferri, sicut imperiti Iudæi delirant.

Hic quoq; uox eadem, queritur se fraude suorum,
Vnius infanda proditione capi.
Anxius hinc subita duræ formidine mortis,
Orat ut hanc cauſam iudicet ipse Deus.

Vincenti Psalmus Dauid.

Felix ille, uirum duris qui in rebus egentem*
Sustinet, & meritis officijsq; leuat.
Illum si qua graui mala fors afflauerit austro,
Et rotæ fortunæ deuia perdiderit.

* Adhortatio
est, qua munit
animos contra
scandalū infir-
mitatis & cru-
cis, est. n. plane
idem cum illo
Christi Beatus
qui in me non
offenditur. Hic
autem explicat
quid sit beatū
dici.

Illum

